

Et og Tyrgetyvende Møde.

Mandagen den 14de December Kl. 1¹/₂.

Protocollet for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Udkast til Lov om Krumslutningsstraffens Afkæffelse og Indførelse af staaende Arrest i Hæren“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 120 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 130 ff.)

Formanden: Det vil sees, at der af Udvalgets Fleertal er stillet et Endringsforslag, hvilket maa betragtes som en Redactionsændring, og at der af Udvalgets Mindretal er principalt og subsidiairt stillet forskjellige Endringsforslag. Andre Endringsforslag ere ikke fremkomne. Jeg sætter begge Lovudkastets Paragrapher samt de stillede Endringsforslag under Forhandling, og skal give Ordføreren Ordet.

Ordføreren (Tobiesen): Som det ærede Thing vil see af Betænkningen, har Udvalget deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Fleertallet har i Et og Alt kunnet slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger fra Regeringens Side, og har saaledes kun foreslaaet en Redactionsændring, som jeg ikke skal inklade mig paa at motivere, da den synes tilstrækkelig at motivere sig selv. Vi have med Regeringen været enige i, at det ikke vil kunne gaae an, i alt Fald ikke vil være rigtigt, at afskaffe Krumslutningsstraffen i Hæren uden at indføre en anden Straf, som har en Deel af de Egenskaber, som Krumslutningen har, og som have gjort, at man hidtil har anvendt den i temmelig stort Omfang i Hæren. Der er vel ikke Noget, som vil drage i Tvivl, at Disciplinen netop er Grundlaget for enhver staaende Hær, og at det netop er den, hvorved den staaende Hær væsentlig adskiller sig fra en sammenløben Hov af Mandskab. Det er nu Noget, som ikke ganske følger af sig selv; at Disciplinen for Enhver, der træder ind i Hæren, har en saadan Betydning, at han ubetinget underkaster sig den; i det borgerlige Liv stilles

der ikke saadanne Fordringer til den Enkelte som i Hæren, der er en Mængde mindre Bestemmelser, en Mængde Smaabefalinger og Fordringer til Nøiagtighed, som ikke paa den Maade gjøres gjældende i det borgerlige Liv; men det er netop dem, det gjælder om, at den Enkelte skal underkaste sig, før at den Enhed, den Underordnelse og Opoffrelse af Egenraadighed og Egenvillie, som er nødvendig i Hæren, skal kunne komme tilveie. Det er aabenbart, at, naar der gives lang Tid til at indøve de Bærnepligtige paa en saadan Maade, at de komme til at leve sig saaledes ind i Disciplinen, at den saa at sige gaar over i Blodet paa dem, da ere strengere Straffe ikke fuldt saa nødvendige som netop hos os efter den nyeste Hærelov. I en kort Tid maa man paatvinge enhver Bærnepligtig Disciplinen; hvis han ikke godvillig underkaster sig den, maa han føres ind under den, idet der ikke er givet ham Tid til saaledes at leve sig ind deri som i en tidligere Tid, da de Bærnepligtige holdtes flere Aar til Tjeneste. Vi finde derfor, at det er nødvendigt, at en saadan Straf vedblivende kan anvendes, og vi have derfor sluttet os til Regeringens Udkast og anbefale det til det ærede Things Vedtagelse. — Paa Sagens nuværende Standpunkt skal jeg ikke udtale mig videre, men kun henvise til Regeringens Motiver og Udvalgets Betænkning, idet jeg skal afvente, hvad Mindretallet vil anføre, før derefter at inoðegaae det, hvorved da Fleertallet vil faae rig Anledning til at udvikle sin Anskuelse af denne Sag.

Sæde: Det ærede Thing har seet, at et Mindretal, som bestaaer af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) og mig, har stillet forskjellige Forslag, deels et principalt og deels nogle subsidiaire. Grundene til, at vi have stillet disse Forslag, ere deels udviklede i Betænkningen og deels allerede ved første Behandling blevne saa udførlig omtalte af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn, at jeg kan fatte mig temmelig kort. Jeg skal kun nævne, at det væsentlig er, fordi vi ikke kunne ansee den Straf, som skal træde istedet for Krumslutning, for i sin Natur at være forskjellig fra denne. Den høitærede Rige-